

دانیال نبیۑ کتاب

دانیال نبیۑ کتابۑ پچار

دانیال نبیۑ کتاب دو ژبانا، ایرانی و آرامیا نبشته کنگ بوتگ. دانیال نبی، اسرائیلی ورنه ات. سال ۶۰۵ پیشمیلادا، بابلۑ بادشاه نبوگدنزرا اسرائیلیۑ سرا اُرش کرت. بازیڼ دگه مردمیۑ همراهیا دانیال هم آوار جنگ و بابلۑ برگ بوت. چه آ وهدا و رند دانیالا وتی سجھینۑ امر بابل و پارسۑ بادشاهانی دربارا گوازیڼت. دانیالا، بابلی بادشاه نبوگدنزر و بلشازرۑ دئور هم دیستگ و ماد بادشاه داریوش و پارس بادشاه کورۑشۑ زمانگ هم دیستگ. اے سرگوست و الهام که دانیالۑ کتابا مان انت، ۶۰۵ تان ۵۳۶ پیشمیلادا بوتگ انت و پیش دارنت که اے کتاب ششمی گرن پیشمیلادا نبشته کنگ بوتگ.

دانیالۑ کتابۑ هیثمی تان دوازدهمی در، یونانی و رومی مزن واکانی جاه جنگۑ گپا کنت. بازیڼ دگه انچین چست و ایریۑ گپا هم یک و ټگا کنت که چه دانیالۑ پیگمبریۑ دئورا باز رندترا بوتگ انت. پاکین کتابۑ نمؤک هیال کنت که هدا دیمۑ کاران نزان و زاهر کرتش نکنت. پمیشکا گوشنت که اے کتاب باز رندترا نبیسگ بوتگ. بله په باورمندان اے گپ تچک انت که هدا دیمۑ کاران زانت و زاهر کرتش کنت.

کتابۑ اولی، سئمی و ششمی در همۑ گپۑ سرا انت که دانیال و آیۑ سنگت انچین جاگهیۑ و تا پاک و پلگار دارنت که سجھین نیمگان بُت پرستی انت. کر و گورۑ مردمانی چم هم سک انت که دانیال و آیۑ سنگت ردین کارۑ بکنت و گرگ بنت. هدا دو رندا آیان چه مرکا رگینیت. دانیالا بابلی و پارس بادشاهانی گورا مزین اگده گون بوتگ و انگت بُت پرستانی نیاما وتی هداۑ سرا وتی باوری مهر داشتگ.

کتابۑ دومی و چارمی در، دانیال دو وابۑ مانایا گوشیت که بادشاه نبوگدنزرا دیستگ انت. کتابۑ پنجمی در، اناگت دستۑ زاهر بیت و شاهۑ دیوانجاهۑ دیوالۑ سرا انچین چیزۑ نبشته کنت که کسی وانت نکنت. دانیال، اے نبشتهها هم وانیت و مانا کنت.

کتابئے هیثمی تان دوازدهمی درهما إلهامانی گپا کنت که دانیال نبیا
دیستگانت و آیوکیڼ وهدئے بارئوا انت. چه اے کاران بازیڼے سرجم بوتگ:
دانیال، پارس بادشاهیئے کیگئے پیشگويا کنت، سکندرئے آیگ و پدا آیئے کیگئے
هبرا کنت، سکندرئے بادشاهیئے بهر و بانگ بیگئے گپا کنت، شمال بزان سوریئے
و جنوب بزان مسرئے بادشاهانی هبرا کنت، په زیباڼ مَلک، إسرائیلا اے
بادشاهانی نیامئے هما جنگانی هبرا هم کنت که رندا بنت.

دانیال، هما واده داتگین مسیئے آیگئے پیشگويا هم کنت، ایسا مسیئے.
ایسائے جندا هم که وتی تالیم و درسانی تھا هلاسیئے وهدئے بارئوا هبر کرتگ،
دانیالے پیشگویانی مسالی داتگ. اشیئے مانا ایش انت که دانیالے لهتین پیشگوی
دنیاے هلاسیئے وهدئے بارئوا انت و انگت سرجم نبوتگ انت.

ما دانیال نبیئے کتابئے تھا گندیڼ که جهانئے چست و ایر انسانئے دستا نه انت،
هدائے دستا انت و هدا اے سجهیڼ چیزان دیم په هما منزلا بران انت که آیئے
وتی واهگ انت و گڈسرا، هدا وتی بادشاهیا برجم کنت. اے دنیايا، هداے
باورمند مدام چو درامدا انت بله انگت وتی باورئے سرا مهر اوشتات کنت و
انچین زنده گوازیڼت کنت که هدا چه آیان رزا و وشنود ببیت.

دانیال و سنگتانی گچین بئگ

١) يهودائے بادشاه يھوياکيمئے دئورئے سئیمی سالا، بابائے بادشاه نبوگدنرر آتک و اورشليمی انگر کرت. ٢) چه هداوندئے رزایا يهودائے بادشاه، يھوياکیمی پرؤش دات. بادشاهئے جند و هدا ئے لوگئے لهتین درپی گوئن وت بابائے سرڈگارا، وتی هدا ئے لوگا آورت و درپی وتی هدا ئے لوگئے هزانگا ایر کرتنت.

٣) پدا بادشاها وتی دربارئے کارمستیر، اشپناز هکم دات که چه اسرائیلی چگان لهتین انچین بیار که چه بادشاهی نسل و شریمندین هاندانان ببت، ٤) انچین ورنه که هچ پئیمین بدنئ ائیش مان مبيت و رنگا دئولدار ببت، هر دئولین هکمتا بلد بئیکئے لاهک، زانتکار و زوت پهم ببت و بادشاهئے بارگاهه اؤشتگا بکرزنت. پدا اے ورنایان بابائے آرمایی زبان و لبزانکا بوانین. ٥) بادشاها إسانی هر روچیگین وراک و شراب چه وتی جندئ وراک و شرابا گچین کرت و هکمی دات که تان سئے سالا إشان شر بوانینیت و زانتکار کنیت و پدا منی هزمتا بؤشتارینیت. ٦) إسانی نیاما چه يهودایا آورتگین دانیال، هَنانیا، میشایل و آزریا هئوار آتنت. ٧) دربارئے کارمستیرا آیانا نوکین نام پر کرت. دانیائے نامی بِلِتشارز، هَنانیا ئے شدرک، میشایل ئے میشک و آزریائے ابدنگو کرت.

٨) دانیالا إرادہ کرت که من وتا گوئن شاهی وراک و شرابان پلیت نکنان. گرا آییا گوئن دربارئے کارمسترا دزبندی کرت که اگن تئو رزا دئیے، من اے وراکان نئوران و وتا پلیت نکنان. ٩) نون هدا یا کارمسترائے دلا په دانیالا مهر و همدردی پیدا کرت، ١٠) بله کارمسترا انگت گوئن دانیالا گوشت: ”منا چه وتی واجهین بادشاها ترسیت. آییا وت په شما وراک و شراب گچین کرتگ. اگن آبگندیت که شما چه وتی اے دگه همسرؤکین ورنایان نِزورتر ایت، گرا؟ اے پئیما، شما بادشاهئے دستا منی سرا بُرائینیت.“ ١١) کارمستیر اشپنازا په دانیال، هَنانیا، میشایل و آزریایا یک اپسرے داشتگات. دانیالا گوئن همے اپسرا گوشت: ١٢) ”مهربانی بکن و مارا تان ده روچا بچکاس و بچار، بل که مارا په ورگا تهنا سبزی و په نوښگا تهنا آپ دئیک ببیت. ١٣) پدا مارا گوئن هما ورنایان دیم په دیم بکن و

بچار که شاهى وراکان ورگا أنت. اگن ما نږورتړ بوتیڼ، رندا گون ما هما پیما
 بکن که تیی دل گوشتیت.“ (۱۴) گړا اپسرا آیانی هبر ممت و تان ده روچا آ
 چکاستنت.

(۱۵) دهین روچانی هلاسیا، دیستش که آ، چه اے دگه ورنایان جانذراهرتر و
 پږورتړ أنت که شاهى وراکش وارتگأت. (۱۶) گړا اپسرا شاهى وراک و شراب،
 چه آیانی وراکا در کرتنت و آیانا سبزی دات. (۱۷) اے چارین ورنه، هدايا لبزانک و
 هکمتئ هر پییمین زانت و هنر دئیان کرتنت. دانیال هر وږین الهام و شبین و
 وابانی مانایا هم بلد ات.

(۱۸) گړا بادشاه نبوگدنزړئ گیشینتگین سیین سال که سرجم بوتنت،
 دربارئ کارمسترا اے سجھین ورنه آورت و بادشاهئ بارگاها پیش کرتنت. (۱۹)
 وهده بادشاهه گون آیان گپ و ثران کرت، دیستی که دگه گس دانیال، هنایا،
 میسایل و آزیائے پیما نه انت. گړا اے چارین بادشاهئ جندئ هزمتا دارگ
 بوتنت. (۲۰) بادشاهه هرچه که جست کرتنت، دیستی که اے مردم هر پییمین
 هکمت و سرپدیا چه ملکئ سجھین جادوگر و ساهران ده سري شرتړ انت. (۲۱)
 دانیال، تان کوروش بادشاهئ دئورئ اولی سالا همودا منت.

بادشاهئ واب

(۱) نبوگدنزرا وتی بادشاهى دئورئ دومى سالا واب دیست. آییئ ارواه
 بیتاهیر بوت و آواب نکپت. (۲) گړا بادشاهه جادوگر، ساهر، جن بند و نجومیانی
 لوٹاینکئ هکم دات که آییئ وابان مانا بکننت. آ، آتک و بادشاهئ دیمه
 اوشتانت. (۳) بادشاهه گون آیان گوشت: ”من وابی دیستگ و منی ارواه په اے
 وابئ مانائے زانگا بیتاهیر انت.“ (۴) گړا نجومیان گون بادشاهه آرامی زبانا
 گوشت: ”او بادشاه! مدام زندگ باتئ. مارا وابه بگوش. ما په تئو مانایى کنین.“
 (۵) بادشاهه گون نجومیان گوشت: ”منی گپ یگئ. اگن شما منی وابه مگوشتیت
 و مانا مکنیت، شما ئگر ئگر کنگ بیت و شمئ لوگ تباہ کنگ و هاکوٹ جوړ کنگ
 بنت. (۶) بله اگن شما وابه بگوشتیت و مانا بکنیت، شمارا چه منی نیمگا ئیکی و

تهپه، مَز و مزین شرب و اِزْتِے رسیت. پمیشکا منا منی واب و وابے مانایا بگوښیت.

(۷) آیان یک رندے پدا گوشت: ”جی بادشاه! مارا و ابا بگوښ، ما مانایی کنین.“ (۸) بادشاها گوشت: ”من سَدک آن که شما په وهدزنوالیا اے هبران کنگا ایت. شما گندگا ایت که منی هکم یک و ټک انت (۹) که اگن شما منا و ابا مگوښیت، په شما سزا یکین انت. شما وت مان وتا شئور کرتگ که منی دیمّا چپ و چوټین هبر بکنیت و دروگ ببندیت تان هما وهدا که وهد و جاور بدل ببت. پمیشکا شما وت منا و ابا بگوښیت، گزا نون من زانان که شما مانایی هم کرت کنت.“

(۱۰) نجومیان، بادشاهے پسوا گوشت: ”او بادشاه! دنیايا هچ چشین مردمے نیست که اے کارا کرت بکنت. هچ بادشاها، هرچنت که مز و زوراور بیت، هچبر چه هچ جادوگر، ساهر و نجومیا چشین پرمایشه نکرته. (۱۱) اے کارا که تنو بادشاه لوټگا اے، سک گران انت. چه هدایان ابید، اے هبرا کس بادشاها گوشت نکنت، و هدا وه انسانانی نیاما نشتگ انت.“

بادشاهے هکم

(۱۲) گون اے هبرانی ایشکنگا، بادشاه چه زهرا سک هژم گپت و هکمی دات که بابلے سجھین داناین مردم گار و گمسار کنگ ببت. (۱۳) گزا پرمایه دئیگ بوت که دانا کُشگ ببت. دانیال و آبیئے سنگتانی شوهازا هم در کپنت که بگشنتش. (۱۴) نون دانیالا گون جالادانی سرمستر، آریوکا که بابلے دانیانی کُشگا در کپتگات، په هکمت و دانایی هبر کرت. (۱۵) دانیالا چه بادشاهے داشتگین سرمستر، آریوکا جست کرت: ”بادشاها چیا چشین ترندین پرمایه داتگ؟“ آریوکا، دانیال هال دات که چه بوتگ. (۱۶) نون دانیال شت و گون بادشاها دزبندی ای کرت که منا کمے وهد بدے، من تنو بادشاهے و ابا گوښان و مانا کنان.

(۱۷) دانیال، لوگا شت و وتی سنگت، هنانیا، میشایل و آزیایی هال دانت. (۱۸) گوشتی: ”چه آسمانی هدایا رهم بلوټیت و دوا کنت که اے راز په ما پدر

بیت تانکه ماشما و بابلے اے دگه دانا کُشگ مبین.

وابلے مانا

۱۹ گړا هما شپا اے راز په دانيالا، شُبېنیا پدَر کنگ بوت. نون دانيالا آسمانی
هُدائے ستا کرت. ۲۰ گوشتی:

”هُدائے ناما ابد تان ابد ستا و سنا بات،

چیا که هکمت و زور هماییگ انت.

۲۱ هما انت که وهد و مؤسمان بدل کنت،

هما انت که بادشاهان دور کنت یا تَهتا نادیئت،

هما انت که دانایان هکمت دنت و سرپدینان زانت بکشیت،

۲۲ هما انت که چپر و اندیمین رازان پدَر کنت،

هما انت که زانت تهاریا چه هست و

رژنایی هماییه همراه انت.

۲۳ او منی پت و پیرکانی هدا!

من تئی شگرا گران و تئی تئوسپیا کنان،

چیا که تئو منا زور و هکمت داتگ.

اَنون هم اے تئو اے که په من هما چیزت زاهر کرتگ

که ما چه تئو لوئتگ،

چیا که تئو نون بادشاهئے جپر په ما پدَر کرتگ.

(۲۴) رندا دانيال، آريوكئ كړا شت، همايئ كړا كه بادشاهه بابلي دانياني
 كُشگئ هُكم داتگات. گون آيا گوشتي: ”بابلي دانيان مكش. منا بادشاهئ كړا
 بر. من آيئ و ابا مانا كنن.“ (۲۵) گړا آريوكا زوت زوتا دانيال، بادشاهئ كړا برت
 و گوشتي: ”من چه يهودائ د راندپهان مردے در گيتكگ كه تئو بادشاهئ و ابا
 مانا كرت كنت.“ (۲۶) بادشاهه گون دانيالا كه دومي نامي بلتشارر ات، گوشت:
 ”تئو مني ديستگين و ابا و آيئ مانايا منا گوشت كنئ؟“ (۲۷) دانيالا گون
 بادشاهه گوشت: ”هما رازا كه تئو بادشاه آيئ جُستا ائ، هچ دانا، ساهر، جادوگر
 و استارزانت په تئو پدر كرت نكت، (۲۸) بله آسمانا هدا هست كه رازان پدر
 كنت و همايا په تئو بادشاه نبوگدنرزا زاهر كرتگ كه آيوكين روچان چه بيت.
 اے تئي و اب انت و هما شبين انت كه وهدے تئو وتي نپادئ سرا تچك آتئ،
 تئي سرئ تها چكرگا آنت.

(۲۹) او بادشاه! نپادئ سرا تئي هيال آيوكين وهدئ نيمگا شتنت كه بارين
 چه بيگي انت. هما كه رازان پدر كنت، ترا پيشي داشت كه آيوكين وهدا چه
 بيت. (۳۰) بله اے راز په من اے سئوبا پدر كنگ نبوتگ، كه من چه اے دگه
 مردمان داناتر آن. پميشكا پدر كنگ بوتگ كه من تئي و ابا په تئو بادشاهه مانا
 بكنان تانكه تئو وتي دلئ هيالان سرپد بئ. (۳۱) او بادشاه! تئو چارگا آتئ و
 بلاهين بئ ديستت. اے مزين و سكين درپشناكين بئ ات كه تئي ديما مك ات
 و گندگا ترسناك ات. (۳۲) اے بئ سر، چه پهكين تلاها آد بوتگات. دلبند و
 باسكي چه نگرها، لاپ و راني برنجيگ آنت، (۳۳) ديَلنگ آسن، پاداني نيم آسن
 و نيم پتكين گليگ آنت. (۳۴) تئو انگت چارگا آتئ و سِنگے سِنډگ بوت،
 مردمي دستيا نيسست. سِنگ آتك و بئ آسن و گلين پادان لگت و پروشتنتي.
 (۳۵) پدا آسن، پتكين گل، برنج، نگره و تلاه، سرجما يكجاه هورت بوتنت،
 انچش كه گرماگان جوھانئ پگ و پلار هورت بنت، و گواتا رپت و برنت تان
 آياني هچ نشانے پشت نكت. بله هما سِنگ كه بتا لگت، بلاهين كوھے جوړ بوت و
 سجهين زميني گيت.

(۳۶) و اب اش ات. نون ما اشيا تئو بادشاهئ ديما مانا كين. (۳۷) او بادشاه!
 تئو بادشاهاني بادشاه ائ. هما ائ كه آسماني هدايا ترا بادشاهي، كُدرت، زور و

واک و شان و شوکت داتگ و (۳۸) هر جاگه که انسان، جنگلی جانور و بالی مرگ زندگ أنت، هُدايا ترا اے سَجَّهينانی سرا هُکمران کرتگ. تلاهين سر، تئو ائے.

(۳۹) چه ترا پد، دگه بادشاهيے کئيت که چه تئییگا کمزورتر بیت. پدا سئیمی، بُرنجین بادشاهيے کئيت که سَجَّهين زمينے سرا هُکمرانی کنت. (۴۰) پدا چارمی بادشاهيے کئيت که چو آسنا مھر و مهکم بیت، چیا که آسن سَجَّهين چيزان پرؤشيت و شنگ و شانگ کنت. اُنچش که آسن سَجَّهين چيزان پرؤشيت، اے بادشاهی هم، اے سَجَّهين مُلکان پرؤشيت و تکر تکر کنت. (۴۱) اے پاد و پادانی لنکک که نيما پتکگين گل و نيما آسنیگ أنت و تئو ديستنت، اے بهر و بانگين بادشاهيے بیت، بله اِشيے تها آسنے مھري مان بیت چیا که تئو آسن گون پتکگين گلا هئوار ديست. (۴۲) چش که پادانی لنکک، نيما آسن و نيما پتکگين گلئیک أنت، اے بادشاهيے بهرے مهکم و بهرے نزور بیت. (۴۳) هما دئولا که تئو آسن گون پتکگين گلا هئوار ديست، کئوم و نسل هئوار وه بنت بله گون يكدوميا نلچنت، اُنچش که آسن گون گلا نلچيت.

(۴۴) آ بادشاهانی وهدا، آسمانی هُدا دگه بادشاهيے اذ کنت که هچبر تباہ نبیت و دگه کئومیے دستا هم دئیک نبیت. اے بادشاهی، آ دگه سَجَّهين بادشاهيان پرؤشيت و هلاس کنت، بله وت تان ابد برجم مانیت. (۴۵) اُنچش که تئو ديست، سینگ چه کوھيا سینگ بوت، مردمی دستيا نيسست، و آسن، بُرنج، گل، نگره و تلاهی هورت کرتنت. او بادشاه! مزین هُدايا په تئو پدر کرتگ که ديْمترا چه بیت. پمیشکا واب راست انت و اِشيے مانا هم پکا انت.

(۴۶) بادشاه نبوگدنزر ديم په چير کيت و دانيالی سجده کرت و هُکمی دات که دانيالے ديم هئيراته بکنيت و سوچکی چيرسوچ بکنيت. (۴۷) بادشاها گون دانيالا گوشت: ”بيشک تئیی هُدا، هُدايانی هُدا انت و بادشاهانی هُداوند انت و رازانی پدر کنوک، چیا که تئو اے راز پدر کرت کرتگ.“ (۴۸) پدا بادشاها دانيال مسترين اگده و بازين تهيه و تئیکيے دات، بابلے دمگے هُکمرانی ای سرجما هماییے دستا دات و بابلے سَجَّهين دانيانی سرمستري کرت. (۴۹) نون دانيالا گون بادشاها دزبندی کرت و بادشاها شدرک، ميشک و ابدنگو بابلے دمگے کارانی مستر کرتنت. دانيال وت بادشاهے دربارا نشت.

(۱) بادشاہ نبوگدنزرا سی گز بُرز و سئے گز پراہین تلاہین بُتے اڈ کنايت و بابائے دَمگا، دورھئے دشتا مِک کنايت. (۲) آييا والی، هاکم، سَردار، سَلاھکار، هزانگئے کليتدار، کازی، مُنَسپ و دَمگئے اے دگہ سَجَّهين مَنَسَبدار لوٹنت که بيائت و اے بُتے ديمدرايئے رَسمان بهر بزوريت که بادشاہ نبوگدنزرا مِک کنايتنگ. (۳) نون والی، هاکم، سَردار، سَلاھکار، هزانگئے کليتدار، کازی، مُنَسپ و دَمگئے اے دگہ سَجَّهين مَنَسَبدار که بادشاہ نبوگدنزرا وتی مِک کنايتنگين بُتے ديمدرايئے رَسمانی تها بهر زورگا لوٹايتنگ اَتنت، اَتک و مِچ بوتنت و نبوگدنزرائے مِک کنايتنگين بُتے ديما اوشتانت.

(۴) گُرا جار جنوکا گوَن بُرزين آوازيّا جار جت: ”او کئوم و راجان و هر زُبائے مردُمان! اے په شما هُکمے: (۵) هما دَمانا که شما گرنا، نَل، چَنگ، سرؤز، تَمبورگ، دُهل و اے دگہ سَجَّهين ساز و زيملانی تئوارا اشکنيّت، اَلَم بادشاہ نبوگدنزرائے مِک کنايتنگين تلاهين بُتے ديما بکپيت و سجدہی بکنيّت. (۶) هرگس که ديم په چيرَ نکپيت و سجدہ نکنت، هما دمانا روکين کورَها دئور دئيگ بيت.“ (۷) پميشکا هما دَمانا که آيان گرنا، نَل، چَنگ، سرؤز، تَمبورگ و اے دگہ سَجَّهين ساز و زيملانی تئوارا اشکت، هر کئوم و راج و هر زُبائے مردم، بادشاہ نبوگدنزرائے مِک کنايتنگين تلاهين بُتے ديما کپنت و سجدہش کرت. (۸) هما وهدا، لهتين بابلی مردم ديما اَتک و يهوديانی شکايتش کرت. (۹) آيان گوَن بادشاہ نبوگدنزرا گوشت: ”او بادشاہ! مدام زندگ باتے. (۱۰) تئو بادشاها هُکم داتگ: ’هما دَمانا که سَجَّهين مردم گرنا، نَل، چَنگ، سرؤز، تَمبورگ، دُهل و اے دگہ سَجَّهين ساز و زيملانی تئوارا اشکننت، تلاهين بُتے ديما بکپنت و سجدہ بکننت و (۱۱) هرگس که ديم په چيرَ نکپيت و سجدہ نکنت، روکين کورَھئے تها دئور دئيگ بيت.“ (۱۲) بله او بادشاہ! لهتين يهودی هست: شَدَرَک، ميشک و ابدنگو، هما که تئو بابائے دَمگئے سرکاری کارانی اُگده داتگ اَنت، آيان تئیی هُکم نمَتگ. اے مردم نه تئیی هُدايانی هزمتا کننت و نه تئیی مِک کنايتنگين تلاهين بُتا سجدہ کننت.“

(۱۳) نون نبوگدنزر سک هژم گپت و هُکمی دات که شَدَرَک، ميشک و ابدنگو

بیاریت. گڙا اے مردم بادشاهے دیما آرگ بوتنت. (۱۴) نیوگدنزرا گون آیان
 گوشت: ”او شدرک، میشک و ابدنگو! اے راست انت که شما منی هدايانی هزمتا
 نکنیت و منی مک کنایتگین تلاهین بُت سجده نکرته؟ (۱۵) اے رندا، اگن شما
 گرنا، نل، چنگ، سروژ، تمبورگ، دهل و اے دگه سجهین ساز و زیملانی تنوار
 اشکت و منی اڈ کرتگین بُتے دیما کیگ و سجده کنگا تنیار ایت وه شر، بله اگن
 شما سجده نکرته گڙا هما دمانا روکین کورههے تھا دنور دئیگ بیت. آ وهدا بارین
 کجام هدا شمارا چه منی دستا رگینیت؟“ (۱۶) شدرک، میشک و ابدنگو
 بادشاهے پسئوا گوشت: ”او بادشاه نیوگدنزرا! مارا اے بارنوا هچ پسئو دئیگه
 زلورت نه انت. (۱۷) اگن ما آسا دنور دئیگ بیین، هما هدا که ما آییئ هزمتا کنین،
 مارا چه روکین کورههے آسا رگینت کنت و هما مارا چه تنو بادشاهے دستا هم
 رگینیت. (۱۸) بله او بادشاه! اگن چش مبيت هم، تنو باید انت بزائے که تنیی
 هدايانی هزمتا نکنین و تنیی مک کنایتگین تلاهین بُتا سجده نکنین.“

(۱۹) گڙا نیوگدنزرا، شدرک، میشک و ابدنگوئے سرا سک هژم گیت. آییئ دیئمے
 رنگ چه زهرا برگشت و هکمی دات که کورههے آسا هیت سری گیش کنیت. (۲۰)
 وتی پئوجئ لھتین زورمندین سپاهیکی هکم دات که شدرک، میشک و ابدنگو
 بندیت و روکین کورھا دنور دئییت. (۲۱) نون اے مردم گون گورئ کبا، شلوار،
 پاگ و اے دگه سجهین پوشاکان بندگ بوت و روکین کورھا دنور دئیگ بوتنت.
 (۲۲) بادشاهے هکم همینچک ترند ات و کوره همینکس جمبور که آسئ برانزان
 هما مردم کشتنت که آیان شدرک، میشک و ابدنگو بُرزاد بُرتگ اتنت که کورھا
 دنورش بدئینت. (۲۳) اے سئیین مھر بستگین مرد شدرک، میشک و ابدنگو روکین
 کورھا کپتنت.

(۲۴) اناگت، بادشاه نیوگدنزرا په هئیرانی سٹ کرت و چه وتی سلاھکاران
 جُستی کرت: ”ما سئے مردم نَبست و آسا دنور نَدات؟“ آیان پسئو دات: ”بله، او
 بادشاه!“ (۲۵) آییَا درائنت: ”بچاریت، من آسئے تھا چار مردم گردگا گندگا آن.
 دست و پادش پچ انت و سلامت انت. چارمی پوره هدايي چگے.“ (۲۶) نیوگدنزرا
 روکین کورههے دروازگے نزیگا شت و کوگاری کرت: ”او شدرک! او میشک! او
 ابدنگو! او بُرژین ارشئ هداي هزمتکاران! بیایت دنا، ادا بیایت.“ گڙا شدرک،

میشک و اېدنگو چه آسا در آتکنت. (۲۷) والی، هاکم، سردار و بادشاهه سلاھکار
 مچ بوتنت و دیستش که آسا اے مردمانی بدن اینچکا هم نگیتگات، نه آیانی
 سرے مودے پیلشتگات و نه آیانی گدانی رَنگ بدل بوتگات. آسے بوا هم کنگا
 نه اتنت. (۲۸) نبوگدنرزا گوشت: ”شدرک، میشک و اېدنگوے هُدايا ستا و سنا بات
 که آييا وتی پریشتگے دیم داتگ و وتی هزمتکار رَکینتگانت. اِشان وتی هُدايے
 سرا باور و بیسه ات و منی هُکمیش نَمَت. چه وتی زندا سر گوستنت، بله وتی
 جندے هُدايا اَبید، دگه هُدايے هزمت و سُجدها رزا نبوتنت. (۲۹) یمیشکا من هُکم
 دئیان که هرکس بییت، چه هر کئوم، راج و زبانا که شدرک، میشک و اېدنگوے
 هُدايے بارئوا هرابین هبرے بکنت، آئکر تُکر کنگ بیت و آییئے لوگ برباد کنگ و
 هاکوئے جوژ کنگ بیت. چیا که دگه هچ هُدايے نیست که چش رَکینت بکنت.“
 (۳۰) پدا بادشاها شدرک، میشک و اېدنگو، بابلے دمگا مسترین اگده داتنت.

نبوگدنررے واب

(۱) چه بادشاھ نبوگدنررے نیمگا،

په اے جهانا نشتگین سجھین کئوم و راج و هر زبائے مردمان.

شما گیشا گیش ایمن باتیت.

(۲) هما نشانی که بُرزین ارشے هُدايا منا پیش داشتگانت و هما مؤجزه که
 په من کرتگانتی، وش بان که شمارا بگوْشانش.

(۳) آییئے نشانی زبردست انت و

مؤجزه، پُرزور.

آییئے بادشاھی تان ابد هستانت و

هکمرانی ای نسلانی نسل برجاه.

(۴) من نبوگدنرر وتی لوگا آسودگ، وتی کلانا وش و آباد اتان. (۵) من وابے
 دیست و تُرسیا منا مان پتات. گندلانی سرا، منی هیال و شُبینان منا تُرسینت.

٦ ګڙا من هُکم دات که بابلئے سجھین دانا آرگ بېنت تانکه منی و ابا مانا بکننت.

٧ وهدے جادوگر، ساهر، نجومی و استارزانت آتکنت، من ګوڼ آیان وتی و اب

ګوشت بله آیان منی و اب مانا کرت نکرت. ٨ بله ګډسرا دانیال که آبیئے نام، منی هُدائے نامئے هسابا بِلْتِشَارَرِ انت، منی کِرا آتک. آییَا پاکین هُدایانی روہ مان انت. من ګوڼ آییَا وتی و اب ګوشت: ٩ ”او بِلْتِشَارَرِ، نجومیانی مستر! من زانان که ترا پاکین هُدایانی روہ مان انت و هچ رازئے زانگ په تئو ګران نه انت. اے منی و اب انت که من دیستگ، نون په من مانایی کن.

١٠ من ګندلانی سرا، اے شُبین دیستنت: من چارگا اتان تَه ګندان، زمینئے نیاما درچکے و درچک سک بُرز انت. ١١ درچک رُدان و مستر بئیان انت. اشیئے بُرزی تان آسمانا سر انت و چه زمینئے ګډی هَد و سیمسَران زاهر انت. ١٢ تاکی ډولدار انت، بر و سَمرا بار انت و په سجھینان وراکی پر انت. په زمینئے جانوران ساھگے و آسمانئے مُرگ اشیئے شاهزانی سرا ګدوَه بندنت و نِندنت. هر سَهدار چه اشیا وراک وارت.

١٣ وهدے ګندلان وپتگ اتان، شُبینانی تها دیستن، تَه منی دِیما پاکین مردمے، بزان کاسدے، چه آسمانا جَهلاَد پِیْداک انت. ١٤ آییَا ګوڼ بُرزیڼ تنواریا ګوشت: ’درچکا ګډ و شاهزانی بُر و تاکانی سِند و برانی شِنگ و شانگ کن. بِل که جانور چه اشیئے ساھگا در کاینت و تچنت و مُرگ چه اشیئے شاهزان بال کننت. ١٥ بله درچکئے بُندا بِل که ګوڼ وَنډال و ریشگان بمانیت تانکه ګوڼ آسن و بُرنجین پئییا پتایگ ببیت و دشتئے سبزګانی تها پَشت بکپیت. بلی چه آسمانئے نودا تر بیت و بِل که جنگلی جانورانی نیاما دشتئے سبزګانی سرا زندگ بیت. ١٦ بِل که اشیئے دل چه مردمی دلیا بدل کنگ ببیت و اشیا جانوری دله دئیگ ببیت و بِل که تان هپت زمانگا اُنچش بمانیت.

١٧ اے هکمئے جار کاسدان جتگ، پاکینان اشیئے هکم داتگ، تانکه زندگین مردم بزانت که بُرزیڼ آرشئے هدا انسانی بادشاهیانی سرا هکمران انت و اے بادشاهیان هما مردما دنت که هُدائے جند لوئیت. تنتنا کمزاتین مردمان هم اے بادشاهیانی سرا هاکم کنت. ١٨ اے هما و اب انت که من بادشاه نیوګدِزرا

ديستگ. او بَلْتِشَارْزَا! نون تئو اِشيا مانا کن، پرچا که منی بادشاهیئې هچ دانا اِشيا مانا کرت نکنت، بله تئو کرتی کنئې چیا که ترا پاکین هُدايانی روه مان انت.

وابئې مانا

۱۹ گړا دانیال، که دومی نامی بَلْتِشَارْزَا ات، په دمانیا هیران بوت، هیالان پریشان کرت. بادشاهه گوشت: ”بَلْتِشَارْزَا! واب و وابئې مانایا مئیل که ترا پریشان بکنت.“ بَلْتِشَارْزَا گوشت: ”منی واجه! دریگتا اے واب تئی دژمنانی بارئوا بوتین و اِشیئې مانا هم په تئی بدواهان. ۲۰ اے درچک که تئو دیستگ، همے که رُست و زورمند بوت، بُرْزیا آسمانا سر بوت و چه زمینئې سَجْهین هَد و سیمسران زاهر ات، ۲۱ تاکی دُولدار اتنت و بری بیکساس و په سَجْهینان وراکی پر ات و آییئې ساهاگا جنگلی جانور نشتنت و شاهزانی سرا بالی مُرگانی کدوه اتنت، ۲۲ اے درچک تئو ائې، او بادشاه! چیا که تئو مزن و پُرواک ائې و تئی مزنی رُستگ و آسمانا سر انت و تئی بادشاهی تان زمینئې گڈی هَد و سیمسران رُستگ. ۲۳ تئو بادشاهه کاسدے دیست، پاکینے، چه آسمانا ایر آیگ و گوشتگا ات: ’درچکا گڈ و برباد کن، بله درچکئې بُندا پل که گون ونڈال و ریشگان بمانیت تانکه گون آسن و بُرنجین پْتییا پتایگ بیت و دشتئې سبزگانی تها پَشت بکیت. پلې چه آسمانئې نودا تر بیت، و پل که جنگلی جانورانی نیاما زندگ بیت. پل تان هیت زمانگا اُنچش مانیت.’

۲۴ او بادشاه! اے تئی وابئې مانا انت و اے بُرْزین ارشئې هُدائې هکم انت که په منی واجهین بادشاهه آتکگ. ۲۵ تئو چه انسانان گلینگ بئې و جنگلی جانورانی درنیاما جهمند بئې. تئی وړد و وراک پس و گوکانی دُولا کاه و بوچ بنت و تئو چه آسمانئې نودان تر بئې. تان هیت زمانگا تئو اُنچش بئې، تان هما وهدا که تئو پَجاه بیارئې که بُرْزین ارشئې هُدا انسانی بادشاهیانی سرا هکمران انت و هما مردما دنیش که وټ لوئیت. ۲۶ همے هکمئې مانا، که درچکئې بُند گون ونڈال و ریشگان پَشت گیجگ بیت، اِش انت که وهدے تئو پَجاه کارئې که اُسلې بادشاه ارشا نشتگ، تئی بادشاهی پدا ترا دئیگ بیت. ۲۷ او بادشاه! پمیشکا منی اے سوچ بلکین په تئو شَرین سوچه بیت: نیکین کار بکن که چه وتی گناهان دور ببئې و بزگانی سرا رهم کن که چه وتی ردکاریان برکئې. بلکین تئی آبادی برجاه بمانیت.

٢٨) اے سَجَّهین چیژ گون بادشاه نیوگدنزرا بوتنت. ٢٩) دوازدہ ماہا رند، آ
 بابلے شاہی کلاتے سرا گام جنگا ات. ٣٠) بادشاہا گوشت: ”اے ہما مزینن بابل
 نہ انت کہ من گون وتی زبردستین زورا اڈ کرت کہ منی پرمڑاہین شان و شوکتا
 زاهر بکنت و منی شاہی کلات بیت؟“ ٣١) انگت ہبر بادشاہے دپا ات کہ چہ
 آسمانا تنوارے آتک، گوشگا ات: ”او بادشاه نیوگدنزرا! ترا گوشگ بیگا انت کہ
 تئی بادشاہی چہ تنو پچ گرگ بوتگ. ٣٢) تنو چہ انسانان گلینگ بے و جنگلی
 جانورانی درنیاما جہمند بے. تئی ورد و وراک پس و گوکانی ڈنولا کاہ و بوچ
 بنت. تان ہیت زمانگا تنو انچش بے تان ہما وهدا کہ تنو پجاہ بیارے و بزائے
 کہ برزین ارشے ہدا انسانی بادشاہیانی سرا حکمران انت و ہما مردما دنتش کہ
 وت لوٹیت.“

٣٣) ہما دمانا گون نیوگدنزرا انچش بوت کہ گوشگ بوتگات. آ چہ انسانان
 گلینگ بوت، پس و گوکانی ڈنولا کاہ و بوچی وارت، آییئے جسم چہ آسمانے نوڈا
 تر بوت، تانکہ آییئے مود وکابے پٹانی وڑا رستنت و ناگنی مرگے پنجگانی ڈنولا
 بوتنت.

٣٤) ”بلہ آ روچانی ہلاسیا، من نیوگدنزرا وتی چم آسمانے نیمگا چست
 کرتنت و منی هوٹش آتک.

نون من برزین ارشے ہدائے ستا و سنا کرت،
 ہما ہدا کہ تان ابد مانیت، من شان و ازت دات.
 چیا کہ آییئے حکمرانی ابدمانین حکمرانیے و
 آییئے بادشاہی تان نسلانی نسل برجاہ مانیت.

٣٥) جہانے سَجَّهین مہلوک آییئے دیما ہیچ نہ انت.

آ، گون آسمانی لشکرا وتی دلے تبا کار کنت و

گۆن زمينے سرے نندوکان هم.

چشين كسه نيست كه آيئه دستا بداريت و

بگوشيت كه 'تو چه كنگا ائ؟'

(۳۶) هما دمانا مني هوښ آتك و مني بادشاهيئه شوكتئ هاترا مني شان و
مزني پدا په من آتك. مني سلاھكار و مير و مهتران منا در گيټك و مني بادشاهي
تهت پدا منا دئيگ بوت و مني اړت چه پيسريگين اړتا باز گيستر بوت. (۳۷) نون
من نبوگدينر آسماناني بادشاهي ستا كنان، ساږايان و شرپ دثيان چيا كه آيئه
سجهين كار راست انت و آيئه راه په انسپ. آ، گروناكاني گردنا جهل كرت
كنت.

ديوالئ نېشته

(۱) بادشاه پلشارزا بلاهين داوتے دات. وتي هزار مير و مهتری مهمان كرت و
إشانی ديما شرابی وارت. (۲) وهده پلشارزا شرابئ تام چشت، هكمي دات كه
هما تلاه و نگرهين درپ ارگ بنت كه آيئه پيرك نبوگدينر چه اورشليمئ
مزين پرستشگاها، چه هدائے لوگا اورتگ انت تانكه بادشاه، آيئه مير و مهتر،
آيئه جن و سريت إشانی تها بنوشت. (۳) گزا هما تلاهين درپش اورتنت كه
چه اورشليما، چه هدائے پرستشگاها آوار جنگ بوتگ انت. بادشاه، آيئه مير و
مهتران، آيئه جنان و سريتان إشانی تها شراب وارت. (۴) آيان شراب وارت و
تلاه، نگره، برنج، آسن، دار و سنگين هدايانی ستا كرت.

(۵) اناگها مردمي دستيئه لنكك زاهر بوتنت و چراگدانئ دومي نيما، شاهي
كلاتئ ديوالئ دونه سرا نېشته كنگا لگنت. بادشاهي نېشته كنوكين دستئ
پشت ديست. (۶) نون بادشاهئ ديم زرد ترټ و آيا انچين ترسے دلا كيت كه
سرينئ بند و بوگی شل بوتنت و كوندی انچو لرزتنت كه گون يكدوميا لگنت.
(۷) بادشاهي كوگار كرت و هكم دات كه ساهر، نجومی و استارزانتان بياريت.
گون بابلي دانايان گوشتي: ”هما كس كه اے نېشتها بوانيت و مانا بكت، آ
جمورنگين گد و تلاهين هارے گورا دئيگ بيت و بادشاهيئه سيمي هكمران كنگ

بیت.

۸ گړا بادشاهئ سځهين دانايڼ مردم آتکنت، بله کسا نبشته و انت و په بادشاه مانا کرت نکرت. ۹ نون بادشاه بلشارر گيشت پریشان بوت. آيئ ديم گيشت زرد ترت. آيئ مير و مهتر هييران بوتنت.

۱۰ شهبانکا وهدے بادشاه و آيئ هاسين مردمانی تئوار اشکت، ديوانجاها آتک و گوڼ بادشاه گوستی: ”او بادشاه! مدام زندگ باتئ. وتا پریشان مکن و وتی ديم زرد مترين. ۱۱ تئیی بادشاهیا مردے هست که آيا پاکين هدايانی روه مان انت و تئیی پيرکئ دئورا گندگ بوتگ که آيا باتنی رزنایی، سرپدی و حکمت و هدايانی دئولین دانايیے گوڼ. تئیی بادشاهين پيرک، نبوگدنررا اے مرد جادوگر، ساهر، نجومی و استارزانتانی مستر کرتگآت، ۱۲ چيا که اے دانيال، که بادشاه آيئ نام بلشارر کرتگ، اشيا اجبين روهے، زانت و سرپدی هستآت. آواب و چاچانی مانا کنگ و گرانين جيژهانی گيشينگا سک بلدآت. دانيالا لوټايڼ، هما ترا اشيئ مانايا گوشت کنت.“

۱۳ گړا دانيال، بادشاهئ ديم آرگ بوت. بادشاه گوڼ دانيالا گوشت: ”تئو هما دانيال ائ که چه يهودائے درانديهان انت، هما که منی بادشاهين پيرکا چه يهودايا اورتگ انت؟ ۱۴ من انون سهيگ بوتگان که ترا هدايانی روهے مان انت و ترا باتنی رزنایی، سرپدی و اجبين حکمتے هست. ۱۵ منی ديم انون دانا و ساهر آرگ بوتگ انت که اے نبشتها بوانت و په من مانا بکننت، بله آيان مانا کرت نکرت. ۱۶ بله من تئیی بارئوا اشکتگ که تئو مانا کرت کنئ و جيژهانی گيش و گيوارا بلد ائ. اگن تئو اے نبشتها و انت و مانا کرت بکنئ، ترا جَمورنگين گد و تلاهين هارے گورا دئيگ بیت و تئو، بادشاهيئ سئیمی هُکمران کنگ بئ.“

نبشته مانا

۱۷ گړا دانيالا گوڼ بادشاه گوست: ”وتی ټيکی و ټهپهان وتی کړا کن و دادان په دگه کسيآ اير کن. من اے نبشتها چوټها وانان و په تئو بادشاه مانا کنان. ۱۸ او بادشاه! برزين ارشئ هدايا، نبوگدنرر بزان تئیی پيرک، بادشاهی،

مزنۍ، شان و شرپ داتگ آت. (۱۹) هما مزنۍ سؤبا که هدايا داتگ آت، سجھين کثوم و راج و هر زبائے مردم چه ترسا تئۍ پيرکئے ديما لرزتنت. گسے که آييا کُشگ لوئت، کُشتۍ و گسے که آييا کُشگ نلوئت، نكُشتۍ. گسے که آييا مزنۍ دئيگ لوئت، مزنۍ اي دات و گسے که آييا کمشرپ کنگ لوئت، کمشرپۍ کرت. (۲۰) بله وهدے آيئے دل پُرکبر و ارواه چه گروناکيا پُر بوت، چه بادشاهۍ تهتا اير گيجگ و شان و شوکتۍ پچ گرگ بوت. (۲۱) آ، چه انسانۍ درنياما گلینگ بوت و آيئے دل جانوري دله جوړ کنگ بوت. جنگلي هراني نياما جهمنند بوت، پس و گوکانۍ دئولا کاه و بوچ واريڼگ بوت و چه آسمانۍ نودان آيئے بدن تر کنگ بوت، تان هما وهدا که زانتۍ که برزين ارشۍ هدا انسانۍ بادشاهياني سرا هکمران انت و هما مردما اِشاني سرا هکمران کنت که وت لوئيت.

(۲۲) بله او بلشارز، نبوگدنزرئے نماغ! اے سجھين چيزت زانتنت و انگت هم گروناکۍ ات چه وتۍ دلا در نکرت. (۲۳) تئو وتارا آسماني هداوندۍ ديما برز زانت و ليکت و هکمت کرت که هداۍ لوگئے درپ تئۍ ديما ارگ بنت. تئو و تئۍ مير و مهتران، تئۍ جنان و سريتۍ اے درياني تهتا شراب وارت و تئو نگره، تلاه، برنج، آسن، دار و سنگين هدا ستا کرتنت که نه گندنت، نه اشکنت و نه سرپد بنت. بله تئو هما هدا شان و شوکت ندات که تئۍ ساه و تئۍ سجھين راه آيئے دستا انت. (۲۴) پميشکا اے دست، چه هما هداۍ نيمگا ديم دئيگ بوتگ و اے لبز نبشته کنگ بوتگ انت.

(۲۵) نبشته اِش انت: 'منے، منے، تیکل، پارسين.' (۲۶) اے لبزاني مانا اِش انت: 'منے' بزان هدايا تئۍ بادشاهيۍ روچ حساب کرتگ و هلاس کرتگ انت. (۲۷) 'تیکل' بزان تئو شاهيما وزن کنگ بوتگئے و اے هبر زانگ بوتگ که تئو سبک ائے. (۲۸) 'پرس' بزان تئۍ بادشاهۍ بهر کنگ و ماد و پارسان دئيگ بوتگ. (۲۹) گزا بلشارزا هکم دات و دانيالۍ جمورنگين گد و تلاهين هارے گورا دات و دانيال، بادشاهيۍ سيمي هکمران جوړ کنگ بوت. (۳۰) هما شپۍ شپ بابلياني بادشاه، بلشارز کُشگ بوت. (۳۱) گزا بادشاهۍ ماديۍ داريوشا رست. اے وهدا داريوشه امر کساس شست و دو سال ات.

دانيال شيراني گارا

۱) داریوشا دلا شئور کړت که وتی بادشاهیا یگ سد و بیست والی بداریت

که آییئ بادشاهیئ سَجَهِین کارانی زَمَهور بښت و ۲) اے والیانی سرا سئ سر وزیر دارگ بیت. دانیال چه اے سئینان یگے ات. والیانا، همے سر وزیرانی دیمه حساب دئیگی ات تانکه بادشاهه تاوانے مرسیت. ۳) دانیال، وتی اجبین روئئ سئوبا، زوت چه اے سر وزیر و والیان دیمه در آتک. چه دانیالئ لاهکیا، بادشاهه هیال کړت که سَجَهِین مُلکئ زَمَهوریان هماییا بدن. ۴) گزا اے دگه سر وزیر و والی دانیالئ هکومتی کارانی تها ردی شوهاز کنگا لگنت، بله آیان په دانیالئ ایر جنگ و میاریگ کنگا هچ نیمونے دست نکیت. آ، وپادارے ات، چه وتی کاران نادلگوش نه ات و نه که سلکاریه کرتی. ۵) نون اے مردمان گوشت: ”مارا اے مرد، دانیالئ هلاپا دگه هچ نیمونے دست نکیت، ایډ چه انچین گپیا که آییئ هډائے شریته بارئوا بیت.“

۶) گزا اے سر وزیر و والی یکجاه بوت و بادشاهئ کرا آتکت و گوشتش: ”بادشاه داریوش! مدام زندگ باتئ. ۷) او بادشاه! تئی سَجَهِین سر وزیر، هاکم، والی، سلاهکار و سرداران و تمان و تا شئور کرتگ که تئو یگ شاهي هکمے بدئیئ که هرکس تان آیوکین سی روچا ترا ایډ، دگه هډا یا دگه مردمیئ کرا دوا بلوئیت، شیرانی گارا دنور دئیگ بیت. ۸) او بادشاه! نون هکم بدئ و اے پرمانا دسَهَت کن تانکه بدل بوت مکت. اے دئولا اے هکم، ماد و پارسئ کانونے جوړ بیت که بدل کنگ نبیت.“ ۹) گزا بادشاه داریوشا پرمانه دسَهَت کړت.

۱۰) نون وهډ دانیال سهیگ بوت که چشین پرمانه دسَهَت کنگ بوتگ، وتی لوگئ هما بُرزی کوئیا شت که دریگی دیم په اورشلیما یچ بوتنت و انچو که مدام کرتگ آتی، روچه سئ رندا کونډان کپت، دوايی کړت و وتی هډائے شگری گپت. ۱۱) گزا اے مرد مچ بوت و آتکت و دیستش که دانیال وتی هډائے کرا دوا و پریات کنگا انت. ۱۲) بادشاهئ کرا شتنت و شاهي پرمانه بارئوا هبرش کړت و گوشتش: ”او بادشاه! تئو پرمانه دسَهَت نکرتگ که هرکس تان سی روچا ترا ایډ دگه هډایئ یا که دگه مردمیئ کرا دوا بلوئیت، شیرانی گارا دنور دئیگ بیت؟“ بادشاهه پسئو دات: ”هئو، اے راست انت. ماد و پارسئ کانونئ هسابا اے بدل بوت نکنت.“ ۱۳) نون آیان گون بادشاهه گوشت: ”دانیال که چه یهودائے

دَرانډِيْهان يِگي، تئِي جند و تئِي دَسَهَت کرتگين پَرمانِي هِچ دِلگوش نكرتگ، او بادشاه! رُوچي سئِي رندا اَنگت وتي هُدائِي كِرَا دُوا لَوْتگا اِنْت.“ (۱۴) بادشاهه كه اے هبر اِشكت، سَك پَرِيشان بوت. اِرادهي كرت كه دانيالا رَكِينان و تان بِيگَها هَمي جُهَدا اَت كه چُون آييا بَرَكِينيت.

(۱۵) گُزا اے مرد پدا يَكجاه بوت و بادشاهي كِرَا اَتكنت و گوشتش: ”بچار، او بادشاه! ماد و پارسئِي كانون اِنْت كه بادشاهي دَسَهَت کرتگين هِچ هُكم و پَرمان بدل بوت نكنت.“ (۱۶) گُزا بادشاهه هُكم دات و دانيال آرگ و شيراني گارا دئور دئيگ بوت. بادشاهه گُون دانيالا گوشت: ”تئِي هما هُدا وَت ترا بَرَكِينات كه تئو مُدام آيئِي هِزمتا كنئِي.“ (۱۷) پدا سِنگي آرگ و گارئي دپا اير كنگ بوت. بادشاهه گُون وتي جندئِي و وتي مير و مهتراني مُندريگان گارئي دپ مَهر جت تانكه دانيالئِي جاور بدل بوت مكنت. (۱۸) پدا بادشاه وتي كَلاتا شت. سَجْهين شپا وراكي نئوارت و واب نكيت. آيئِي بارگاهه هِچ پئيمين شاتكامي كنگ نبوت.

(۱۹) سُهبا ماهله، اَنچو كه رُوچا ئِك كرت، بادشاه پاد اَتك و زوت زوتا شيراني گارئي نيمگا شت. (۲۰) وهدي گارئي نَزِيكا رست، گُون دردناكين تئواريا كوگاري كرت و گُون دانيالا گوشتي: ”او دانيال! او زندگين هُدائِي هِزمتكار! بارين ترا تئِي هما هُدايا چه شيران رَكِينت كرت كه تئو مُدام آيئِي هِزمتا كنئِي؟“ (۲۱) گُزا دانيالا پَسُو دات: ”او بادشاه! مُدام زندگ باتئِي. (۲۲) مني هُدايا وتي پَرِيشتگي راه دات كه شيراني دپي بست. شيران منا هِچ تاوان ندات. او بادشاه! همينچك كه من هُدائِي دِيما بِيگَناه اَن، همينچك تئِي دِيما هم من هِچ رَدِين كارے نكرتگ.“

(۲۳) نون بادشاه سَك گل بوت و هُكمي دات كه دانيال چه گارا در كنگ ببيت. گُزا دانيال چه گارا در كنگ بوت. ئِيي هم پري نِيست اَت چيا كه آييا وتي هُدائِي سرا تئوكل كرتگ اَت. (۲۴) نون بادشاهه هُكم دات و هما مردم آرگ بوتنت كه دانيالئِي هلاپا پندلش سازتگ اَت. آگون جَن و چُگان شيراني گارا دئور دئيگ بوتنت. اَنگت گارئي جُهَلانكيا سر نبوتگ اَتنت كه شيران گِيتنت و آياني سَجْهين هَد پَرُوشتنت.

(۲۵) پدا بادشاه داريوشا په سَجْهين كئوم، راج و هر زبائِي مردمان كه تِيوگين

سرزمینا جهمند آنت، نبشته کرت: ”شما گیشا گیشتر ایمن باتیت. (۲۶) من جارَ
جنان که منی بادشاهیئے هر کُندئے مردم، چه دانیائے هُدا ئے ترسا بلرزنت و
هماییا شرب بدئیت.

چیا که هما زندگین هُدا انت و

مُدام مانیت.

آییئے بادشاهی هچبر تباہ و برباد نبیت و

آییئے هکمرانی هچبر هلاس نبیت.

(۲۷) هما نجات دنت و رَکینیت،

آسمان و زمینئے سرا

اجبتین نشانی و مؤجزه پیش داریت.

هماییا دانیال چه شیرانی دیا رَکینتگ.

(۲۸) نون اے مرد دانیالا، داریوش و پارسین کورشئے بادشاهی دئورا دیمروئی
کرت.

دانیال چار جانور و ابا گندیت

(۱) بابلئے بادشاه بلشازرئے دئورئے اولی سالا دانیالا و ابة دیست، و هده
وتی نپادئے سرا تچک ات، شبین و الهام آییئے سرئے تھا چکرگا آنت. آیا وتی
وابئے هاسین هبر نبشته کرتنت. (۲) دانیالا گوشت: ”من شپا الهام و شبین گندگا
آتان و من دیست که آسمانئے چارین گواتان مزین دریا مست کرت. (۳) پدا چار
بلاهیئن جانور چه دریایا در آتک. هر یگیئے دروشم چه اے دگران جتا ات.

(۴) اولی، شیرئے ڈولینے ات و وکابی بانزلی پر ات. من چم سک کرتگ و
تان هما و هدا چارگا آتان که اشیئے بانزل گوجگ بوتنت و جندی چه زمینا چست

کنګ و مردمیئے وړا دو پادئې سرا اوشتارینگ بوت و اشیا انسانى دله دئېګ
بوت.

۵ پدا دګه جانورے زاهر بوت، اے دومی، ممئے ڈئولینے آت و ګش وپتګات
و سئې پهلوګى دنتانانى نیاما دپا آت. ایشیارا ګوشګ بوت: 'پاد آ، و تا چه ګوشتا
سیرلاپ کن.'

۶ ایشیا رند، من آنګت چارګا آتان و دیسٹن دګه یګے، پلنګئے ڈئولینے آت و
ایشیئے پُشتا چار مُرګى بانزل پر آت. اے جانورا چار سرګ پر آت و ھاګمى
اھتیارے ایشیا دئېګ بوت.

۷ ایشیا پد، من آنګت شپئے إلهام و شېینان ګندګا آتان و چارمى جانورن
دیسټ. اے تُرسناک، ھئېبتناک و سک زورمند آت. ایشیا دراجین آسنین دنتان پر
آت. وتى شکاری پروشت و ایر بُرت و سراروکی پادانى چیرا لپاشتنت. چه آ
پیسریګین سجھین جانوران جتا آت و دہ کانٹى پر آت. ۸ من ایشیئے کانٹانى
بارئوا جیڑګا آتان، دیسٹن ایشانى نیاما دګه ګسانین کانٹے در آتک و چه جانورے
اؤلى کانٹان سئے کانٹ ایشیئے دیما چه بُنا ګوجګ بوت. من دیست که اے کانٹا
مردمى چمئے پئیمین چم پر آت و دپے پر آتى که بٹاک جنګا آت.

هما که چه زمانګان هست انت

۹ من آنګت چارګا آتان که

بادشاهى تھت آرګ و ایر کنګ بوتنت و

هما که چه زمانګان هست انت، آتک و نشت.

آییئے پوُشاک چو برپا و

سرئے مود، پَرْمئے ڈئولا اسپیت آتنت.

آییئے تھت، آسئے برانزے آت و

تھتئے چهر ورؤکین پادګ، روکین آس آتنت.

١٠ آسئے کئورے تچگا ات و

چه آییئے بارگاها در آيگا ات.

هزارانی هزار آییئے هزمتا ات و

لکّانی لکّ آییئے دیمّا اوشتاتگ ات.

دیوان په دادرسیا نشت و

کتاب پچ بوتنت.

١١ هما بٹاکان که کانئش جنگا ات، من آیانی سئوبا انگت اے ندارگا چارگا اتان. تان هما وهدا چارگا اتان که جانور کُشگ بوت و آییئے جون زئوال کنگ و روکین آسا دئور دئیگ بوت. ١٢ اے دگه جانورانی هاکی پچ گرگ بوتگ اتنت بله آیانی زندا لهتین روچ گیش کنگ بوت.

١٣ من شیئے إلهامان چارگا اتان، ته دیستن،

گوّن آسمانی جمبران انسانی چُکّیئے دئولینے آيگا ات و

هماییئے نیمگا پیداک ات که چه زمانگان هست انت و

آییئے دیمّا آرگ و پیش کنگ بوت.

١٤ هاکی، شان و بادشاهی همشیا دئیگ بوت

که سجّهین کئوم و راج و هر زبائے مردم إشیئے هزمتا بکننت.

إشیئے هُکمرانی ابدمانین هُکمرانی که هچبر هلاس نبیت و

إشیئے بادشاهی هچبر زئوال نبیت.

وابئے مانا

١٥) من دانيالے ارواه پريشان آت. مني دل و دماگے شبيبن و الهامان منا
 ترسيونت. ١٦) من چه همایان يکيے کړا شتان که اوډا اوشتاتگ آنت و جستن
 کرت که اے سجهين چيزاني اسلي مانا چه انت؟ گړا آيبا گوڼ من هبر کرت و منا
 اشنای مانايي سرپد کرت.

١٧) 'اے چارین بلاهين جانور، دنيائے چار بادشاه انت که چست بنت. ١٨) بله
 بادشاهی، برزين ارشے هډائے پاکين مردمان دئيگ بيت و ابد تان ابد همایانی
 ملکت بيت. ١٩) پدا من چارمی جانورے پکاین مانا زانگ لوئت، هما که گوڼ
 وتی آسنيں دنتان و برنجين پنجان چه اے دگه سجهينان جتا و سک باز
 ترسناکتر ات، هما که وتی شکاری پروشت و ایر برت و پشت کپتگيني پادانی
 چیرا لپاشتنت. ٢٠) من آيیے سرے دهين کانثانی مانا هم زانگ لوئت و اے دگه
 کانثے مانا هم که رندا رست و آيیے ديما چه آيان سے کانث کپت، بزان هما که
 چم و دپی پر ات و بٹاک جنگا ات و گندگا چه اے دگران مستر ات. ٢١) من انگت
 چارگا اتان و آ کانث گوڼ پاکين مردمان جنگا ات و آيان چيردست کنگا ات، ٢٢)
 تانکه هما آتک که چه زمانگان هست انت و برزين ارشے هډائے پاکينانی هگا
 دادرسی ای کرت و هما وهد رست که اے پاکينان بادشاهی وتی ملکت کرت.'

٢٣) گړا آيبا گوشت: 'چارمی جانور، زمينے سرا چارمی بادشاهیے بيت که
 چو اے دگه سجهين بادشاهيان نبیت. اے، سجهين جهانان لگتمال کنت، پروشيت
 و ایری بارت. ٢٤) دهين کانثانی مانا اش انت که چه اے بادشاهیا ده بادشاه
 چست بيت و دگه يگے چه اشان و رند چست بيت و اے، پيسريگينانی ډولینے
 نبیت و سے بادشاه پروش دنت. ٢٥) اے، برزين ارشے هډائے هلاپا هبر کنت و
 آيیے پاکين مردمان آزار دنت. اشيے اراده بيت که کانون و وهدان بدل بکنت و
 هډائے پاکين مردم په وهدیا اشيے دستا دئيگ بنت، بزان تان وهدیا، وهدان و
 نيّم وهدا.

٢٦) بله ديوان په دادرسیا نندیت. آيیے هاکمی پچ گرگ بيت و تان ابد
 سرجميا تباہ و برباد کنگ بيت. ٢٧) پدا بادشاهی، هاکمی و آسمانے چيرے
 سجهين بادشاهيانی شوکت و مزنی، برزين ارشے هډائے پاکين مردمان دئيگ
 بيت. هډائے بادشاهی ابدی بادشاهیے بيت و سجهين بادشاهی و ملک، هډائے

هزمت و پرمانبرداريا کنت.

٢٨ هبر همدا هلاس بوت. من دانيال چه وتي هيالان سگ پريشان بوتان و مني ديم زرد تر. بله من اے گپ گون وت داشت.

گورانډ و پاچن

١ بادشاه بلشازر دئورئ سيمي سالا من دانيالا دگه الهامے بوت، چه آيا و رند که منا پيسرا بوتگات. ٢ من وتي الهاما ديست که شوشے کلاتا آن که ايلامئ دماگ انت. الهاما ديستن که اولايئ کئورئ کشا آن. ٣ پدا من سر چست کرت و چارت ته دوکانئين گورانډ کئورئ ديم اوشتاتگ. کانئي دراج انت، بله يگے چه دوميا دراجتر انت و دراجترين کانث رندترا رست. ٤ من ديست که اے گورانډ روندي، گوريچاني و زرباري نيمگا کانث جنان انت و هچ جانور آيئ ديم اوشتات نکنت و کسا اے توان نيست که چه آيئ زورا يگيا رگيئت بکنت. آيا هر چير وتي دلے تبا کرت و مزن شان بوت.

٥ من که شريا پگر کرت گرا ديستن ته يک پاچن چه روندي نيمگا پيداک انت که پوره سجھين زميني گيتگ بله پادي زمينا نلگگا انت و چمانى نياما اجبين کانثے پر انتي. ٦ آهما گورانډ کرا اتک که دو کانئي پر ات، هما که من کئورئ ديم اوشتگا ديستگات. پاچن آيئ سرا هزم گيتگات و گون سرجمين زورا آيئ سرا کپت. ٧ من ديست که آ، ديم په گورانډا پيداک انت. سگ هزم گيتگ. پاچنا گورانډ جت و دوين کانئي پروشتنت. گورانډا آيئ ديم هچ زور مان نيستات. زمينے سرا دئوري دات و پادمالي کرت. کس نيستات که گورانډا چه آيئ زورا برگيئت. ٨ پدا پاچن سگ زوراوَر بوت بله انچو که وتي زوراوريئ بزراديان سر بوت، مزين کانئي پرشت و آيئ جاگها چار دگه اجبين کانث رست که ديمش آسمانے چارين گواتاني نيمگا ات.

٩ چه اے کانثان يگيئ سرا کسانين کانثے رست که جنوبی، رودراتکی و زيباين ملکئ نيمگا ردان و سگ مزن بئيان بوت. ١٠ اے آسماني لشکرئ نيمگا رست و لشکرئ بهرے و لهتين استاري زمينا دئور دات و پادمال کرت. ١١ اشيا

وتارا لشکرئے سالارئے ڈئولا مزن کرت. هر رُؤچيگيڻ کُربانيگي بند کنايښتنت و
مزين پرستشگاهي گمشرپ کرت. (۱۲) اشيئے سرکشئے سئوبا آسماني لشکر و
هر رُؤچيگيڻ کُربانيگ اشيئے دستا دئيگ بوئنت. راستي اي زمينا دئور دات و هر
چيزي که کرت، کامياب بوت.

(۱۳) نون من اِشکت پاکيڻے هبرا انت. دگه پاکيڻيا چه آيا جُست کرت: ”اے
إلهام، بزان هر رُؤچيگيڻ کُربانيگ، تَبهکاريڻ سرکشئے، هُدايے پاکيڻ لؤگئے
چيردستی و لشکرئے پادمال بيگئے إلهام و شُبَيڻ تان کدينا برجاه مانيت؟“ (۱۴)
آيا پسئو دات: ”تان دو هزار و سئے سد شهب و بيگاها. رندا، پرستشگاه پدا پاک
و برجاه کنگ بيت.“

شُبَيڻے مانا

(۱۵) وهده من دانيال شُبَيڻا چارگا اتان، من سرپد بيگئے جُهد کرت ته
ديستن که مني ديما چيزے اوشتاتگ که پوره انسانيئے ڈئولا انت. (۱۶) من چه
اولايئے کئورئے نياما انساني تئوارے اِشکت، گوانکي جَت و گوشتي: ”او
جبرائيل! اے مردا شُبَيڻے مانايا سرپد کن.“ (۱۷) گُزا آ مني نزيگا همؤدا آتک که
من اوشتاتگ اتان. منا ترسے جانا کيت و ديڻ په چير کپتان. آيا منا گوشت:
”سرپد بئے، او انسانيئے چُک! شُبَيڻ هلاسيئے وهده بارئوا انت.“ (۱۸) هما وهدا
که آ گون من هبرا ات من ديڻ په چير وپت و سک واب کپتان. آيا منا دست پر
کرت و اوشتاريښت.

(۱۹) گوشتي: ”بچار، من ترا سرپد کنان که گزبئے گُډي وهدا چه بيت. هرچه
که تئو ديستگ هلاسيئے گيشيښتگيڻ وهده بارئوا انت. (۲۰) دوکانښيڻ گورانډ که
تئو ديست، ماد و پارسئے بادشاهاني نشاني انت. (۲۱) پاچن، يوناني بادشاهئے
نشاني انت و هما بلاهين کانث که آييئے چماني نياما ات، اولي بادشاه انت. (۲۲)
هما چاريڻ کانثان که پُرشتگيڻ کانثے جاگه گپت، آچار بادشاهيئے نشاني انت
که چه اشيئے کئوما چست بنت بله اشيئے ڈئولين زور و واکش گون نبيت. (۲۳)
آياني دئورئے گُډي زمانگا، وهده سرکشئے چه گيشا گيشتر بيت، هيبتناک و

پتنه سازين بادشاهه كئيت. (۲۴) ا، سك زورمند بيت بله چه وتى جندئ واکا نه. سگين بلاهين تباهي كاريت و هرچه كه كنت، کامياب بيت. ا، زوراور و پاكين مردمان تباۀ كنت. (۲۵) په هوښمندی پندل سازيت و کامياب بيت. وتى دلا وټا مزن سرید بيت. بازيڼه سهيگ هم نبيت و ايمنيا نشتگين جاگها تباھش كنت. ا، شهزادگانی شهزادگۍ هلاپا هم پاد كئيت بله جندی بے انسانی دستيا تباہ كنگ بيت. (۲۶) شهب و بيگاهانی همے شبين كه ترا گوښگ بوت، راست انت. بله اے شبين رازے بكن چيا كه اے هما آيوکين وهدئ روچانی بارئوا انت كه انگت سك دور انت.

(۲۷) گرا من دانيالا، سك دم بُرتگات و تان چيزے روچا نادراه بوتان. رندا پدا پاد آتكان و بادشاهۍ كاران دزگت بوتان بله منا شبين هيران كرتگات و چه سرپدينه هدا در ات.

دانيالۍ ذوا

(۱) داريوښ هشايارشاهۍ دئورۍ اولی سالا، هما كه زاتا مادے ات و بابليانی ملكۍ بادشاه بوت، (۲) همایيۍ دئورۍ اولی سالا من دانيال، پاكين كتابانی تها سالانی هما حسابا شريا چارگا اتان كه هداوندا وتی لبزۍ تها گون ارميا نبيا گوشتگات. من ديست كه اورشليمۍ تباهي تان هپتاد سالا مانيت. (۳) گرا من وتی ديم هداوندين هداۍ نيما تريت، ذوا و پريات كرت، روچگ داشت، گونيين گد گورا كرت و وټا پر ريتك. (۴) من وتی هداوندين هداۍ كرا ذوا كرت، گناه منتنت و گوشت:

”او هداوندا! او مزن و باکمالين هدا! تنو هما هداۍ كه وتی اهد و گارارا پوره كنۍ و گون همایان مهر كنۍ كه ترا دوست دارنت و تئیی پرمانان منت. (۵) ما گناه كرتگ، ردين كار كرتگ، بدكار و ياگی بوتگين و چه تئیی پرمان و كانونان وتی ديم تريتگ. (۶) ما تئیی هزمتكارين نبیانی هبر هم گوښ نداشتگ، هما كه گون تئیی ناما گون مۍ بادشاهان، مۍ رهبران و مۍ پت و پيرينان و ملكۍ سجھين مردمان هبرش كرتگ. (۷) اذل تئیی جندئيگ انت، او هداوندا! بله ما مروچان پشل و سرجهل اين. يهودائۍ مردم، اورشليمۍ جهمند و سجھين

إِسْرَائِيلَ أَنْجُشَ إِنْتَ، هَمَا كَه نَزِيكَ وَاغُورَانِ أَنْتَ وَ هَمَا كَه دُورَ أَنْتَ. اِءِ، تَنُوءِ
 سَجَّهَيْنَ مُلْكَانَ كَلِيْنَتِگَ أَنْتَ كَه كُؤْنِ تَنُوءِ بِيءِ وِپَايِي إِشْ كَرْتِگَ. (۸) اَوِ هُءَاوَنْدَا! مَا
 چِه شَرْمَنْدِگِيَا سَرَجَهْلِ اَيْنِ، مِءِ بَادِشَاهِ، شَهْزَادِگِ وَ مِءِ پَتِ وَ پِيرِيْنِ، چِيَا كَه مَا
 تَنِيِي كُنْهَكَارِ اَيْنِ. (۹) رَهْمَتِ وَ پِهَلِي كُؤْنِ مِءِ هُءَاوَنْدِيْنِ هُءَايَا اِنْتَ بِلْ ثَرِءِ مَا
 چِه آيِيَا يَاگِي بُوْتِگِيْنِ. (۱۰) مَا نَه وَتِي هُءَاوَنْدِيْنِ هُءَايَا پَرْمَانِبَرْدَارِي كَرْتِگِ وَ نَه
 هَمَا شَرِيْتِيءِ هَسَابَا گَامِ جَتِگِ كَه چِه وَتِي هِزْمَتَكَارِيْنِ نَبِيَانِي زُبَانَا مَارَا رَسِيْنَتِگِي.

(۱۱) سَجَّهَيْنَ إِسْرَائِيْلَا تَنِيِي شَرِيْتِيءِ نَاپَرْمَانِي كَرْتِگِ، دِيْمِشْ تَرِيْنَتِگِ وَ تَنِيِي
 پَرْمَانِبَرْدَارِي إِشْ نَكَرْتِگِ. پِيْمِيْشْكَا هَمَا نَالْتِ كَه هُءَايَا وَتِي هِزْمَتَكَارِيْنِ مَوْسَايَا
 شَرِيْتِيءِ تَهَا وَتِي نَامِي سُوْگَنْدِ وَارْتِگِ وَ اَهْدِ كَرْتِگِ، نُونِ مِءِ سَرَا كِپْتِگِ چِيَا كَه
 مَا هُءَايَا كُنْهَكَارِ بُوْتِگِيْنِ. (۱۲) اِءِ دُئُولَا، تَنُوءِ وَتِي هَمَا هَبَرِ پُورِه وَ سَرَجَمِ
 كَرْتِگَ أَنْتَ كَه تَنُوءِ مِءِ وَ مِءِ هُكْمَرَانَانِي هَلَاپَا كَرْتِگَ أَنْتَ. تَنُوءِ مِءِ سَرَا مَزْنِيْنِ
 تَبَاهِي اَوَرْتِگِ. چِيَا كَه سَجَّهَيْنَ آسْمَانِيءِ چِيْرَا هَجْبَرِ چُشِيْنِ چِيَزِيءِ نَبُوْتِگِ كَه كُؤْنِ
 اَوْرَشَلِيْمَا بُوْتِ. (۱۳) مَوْسَايَا شَرِيْتَا نَبِشْتِگِيْنِ سَجَّهَيْنَ تَبَاهِي مِءِ سَرَا آتِگِ، بَلِه
 مَا اَنْگَتِ وَتِي هُءَاوَنْدِيْنِ هُءَايَا رَهْمِ نَلُوْثِ وَ چِه وَتِي كُنْهَكَارِ پَرِ نَتْرَتِيْنِ وَ تَنِيِي
 رَاَسْتِيِيءِ نِيْمْگَا دَلْگُوشِ نَكَرْتِ. (۱۴) هَمَا مُسِيْبَتِ كَه هُءَاوَنْدَا وَتِي هَنِيَالَانِ
 دَاشْتِگَاتِ، نُونِ مِءِ سَرَا دُئُورِي دَاتِ چِيَا كَه مِءِ هُءَاوَنْدِيْنِ هُءَا وَتِي سَجَّهَيْنِ
 كَارَانِ اَدَلِ اِنْتَ بَلِه اَنْگَتِ مَا آيِيِيءِ كُؤْنِ دَاشْتِگِ.

(۱۵) اَوِ مِءِ هُءَاوَنْدِيْنِ هُءَا! اِءِ تَنُوءِ اِيءِ كَه كُؤْنِ وَتِي پُرْزُورِيْنِ دَسْتَا وَتِي كُئُومِ
 چِه مِسْرَا دُئَا اَوَرْتِ وَ پِه وَتِ اَنْچِيْنِ نَامِي دَرِ اَوَرْتِ كَه تَانِ مَرْوُچِي هَسْتِ اِنْتَ. نُونِ
 مَا كُنْهَكَارِ بُوْتِگِيْنِ. (۱۶) اَوِ هُءَاوَنْدَا! پِه وَتِي سَجَّهَيْنِ اَدَلِ وَ اِنْسَاپَا بِيچارِ
 وَ وَتِي هِزْمِ وَ كُؤْنِ وَتِي شَهْرِ اَوْرَشَلِيْمَا، چِه وَتِي پَاكِيْنِ كُؤْهَا بَنْگَلِيْنِ. مِءِ كُنْهَكَارِ
 وَ مِءِ پِيرِيْنَانِي رَدَكَارِيَانِي سُوْبَا، سَجَّهَيْنِ هَمْسَاهْگِيْنِ كُئُومِ اَوْرَشَلِيْمَا وَ تَنِيِي
 كُئُومَا كَلَاگِ بَنْدَنْتِ. (۱۷) اَوِ مِءِ هُءَا! نُونِ وَتِي هِزْمَتَكَارِيءِ دُؤَا وَ پَرِيَاتَا كُؤْنِ دَارِ.
 پِه وَتِي بِيچارِ وَتِي وَئِيرَانِيْنِ پَرَسْتِشْگَاهِيءِ نِيْمْگَا وَتِي دِيْمَا رُزْنَا كُنِ، اَوِ
 هُءَاوَنْدَا! (۱۸) اَوِ مِئِي هُءَا! وَتِي دَلْگُوشَا كُؤْنِ مَا كُنِ وَ كُؤْنِ دَارِ، چَمَانِ شَانَكِ دِيءِ
 وَ مِءِ وَ اِءِ شَهْرِيءِ تَبَاهِيَا بِيچارِ كَه اِءِ شَهْرِ چِه تَنِيِي نَامَا پَجَاهْ آرْگِ بِيْتِ. چِيَا كَه
 مَا وَتِي پِهْرِيْزَكَارِيِيءِ سُوْبَا چِه تَنُوءِ دَرْبَنْدِيءِ نَكْنِيْنِ، تَنِيِي مَزْنِيْنِ رَهْمَتِيءِ سُوْبَا
 دَرْبَنْدِيءِ كُنِيْنِ. (۱۹) اَوِ هُءَاوَنْدَا! كُؤْنِ دَارِ. اَوِ هُءَاوَنْدَا! پِهَلِ كُنِ. اَوِ هُءَاوَنْدَا! دَلْگُوشِ

کن و کُموک کن. او منی هُدا! په وتیگی بچار، دیر مکن چیا که تئی شهر و کئوم
گوڼ تئی ناما تنوار کنگ بنت.

هپتاد هپتگ

(۲۰) نون وهده من هبر و دوا کنگا اتان و وتی جندئ و وتی اسرائیلی
کئومئ گناهان منگا اتان و په هُداي پاکین کوها، گوڼ وتی هُداوندین هُدايا
پریات کنگا اتان، (۲۱) وهده من انگت دوا کنگا اتان، جبراییل، هما کس که من
وتی پیسریگین شُبینئ ته دیستگ ات، بیگاها، کربانینگ کنگئ وهدا بال کنان
تیزیا منی کرا اتک. (۲۲) آیا منا سوچ دات و گوشتی: ”او دانیال! من نون آتکگان
که ترا زانت و سریدی بدئیان. (۲۳) تئی دوايانی بُنگیجا پسنوے آتکگ ات و من
آتکگان که ترا هال بدئیان چیا که تئو هُدايا سک دُوست ائ. گرا پسنوا شریا
دلگوښ کن و شُبینا سرید بئ.

(۲۴) په تئی کئوم و تئی پاکین شهرا هپتاد هپتگ گیشینگ بوتگ که
سرکشی بکُتیت، گناه هلاس بنت، کربانینگ کنگ و گناهان تان پُر کنگ ببیت،
آبدی اَدل برجم ببیت، شُبین و پیگمبری مُهر جنگ بنت و چه سَجَهینان پاکترین
جاگه روگن پر مُشگ ببیت. (۲۵) تئو بزان و سرید بئ که چه اے هُکمئ آيگئ
وهدا که اورشلیم پدا برجاه و اُد کنگ ببیت، تان ’روگن پر مُشتگین‘ شهزادگئ
آيگا، هپت هپتگ و شست و دو هپتگ گوزیت. اورشلیم، پدا گوڼ آپراها و دَمک و
گلیان اُد کنگ بیت، بله پریشانیانی زمانگا. (۲۶) رندا، شست و دو هپتگا پد، هما
'روگن پر مُشتگین' کُشگ بیت و آییئ کرا هچ پُشت نکپیت. آیوکین هُکمرانئ
مردم شهر و مزین پرستشگاها تباہ کنت، بله آییئ جندئ تباہی چو هاریا
کئیت. جنگ تان گُدسرا برجاه مانیت و تباہیانی شئور بُرگ بوتگ. (۲۷) یگئ
کئیت و گوڼ بازینیا تان هپتگیا مُهکمین اُده کنت، بله هپتگئ نیاما کربانینگ و
هئیراتان بند کنت. پلیتی و بَرناکیئ بانزلئ سرا بیران کئوکه کئیت، تان وهده
که هما اکبت که په آیا گیشینگ بوتگ، آییئ سرا کپیت.

کئورئ کُشئ شُبین

(۱) پارسئ بادشاه کورشئ دئورئ سئیمی سالا دانیالا، که بِلِتشاررئ ناما

هم زانگ بوت، إلهام رست. إلهامئې پئىگام راست ات و بلاهين جنگيئې بارئوا ات. اے پئىگامئې مانا آيا شبينيئې تها رست.

(۲) آ روچان، من دانيال تان پورهين سئې هيتگا پرسىگ اتان. (۳) من هچ وشين وراک نوارت. گوشت و شراب دپ پر نکرت، روگن پر نمشت تانکه اے سئين هيتگ گوستنت. (۴) اولی ماهئې بيست و چارمى روچا وهده من مزين کئور، دجلهئې لمبا اتان، (۵) من وتی چم چست کرتنت، ته ديست مرده ليلمين گدی گورا و لانکا چه اويازی تلاها اڈ کرتگين کمربنده بستگی. (۶) آيئې بدن پوره تلاهرنگين اکوتے ات و ديمى چو گروکا شهم دئىگا ات. چمى گوشئې روکين مشل اتنت. دست و پادی مشتگين برنجئې دئولا دريشگا اتنت و تئواری چو مردمانی مزين ربيئې تئوارا ات.

(۷) تهنا من دانيالا اے شين ديست، منی همراهان نديست، بله بلاهين ترسے آيانی جانا کيت و په وتی چير دئىگا تتکنت. (۸) گزا من تهنا بوتان و اے مزين شينا چارگا اتان، منی واک و توان هلاس بوت، منی ديمئې رنگ زرد ترت و منی تها هچ واک و توانے پشت نکيت. (۹) نون من آيئې تئوار اشکت و انچو که من اے تئوار اشکت، ديم په چير وپت و سک و اب کيتان. (۱۰) پدا دستيا منا دست جت، چستی کرت و منا لرزوکين دست و کونڈانی سرا اوشتارينتی. (۱۱) منا گوشتی: ”او دانيال! او شريمندين مرد! هرچه که گوشان، منی هبرا سرید بئې. پاد آ، چيا که من نون په تئو ديم دئىگ بوتگان.“ وهده آيا اے هبر کرتنت، من لرزانا پاد اتکان.

دانيالا مدت رسيت

(۱۲) پدا مردا منا گوشت: ”مئرس، دانيال! هما اولی روچا که تئو وتی دل په سرید بئىگ و وتی هدائے درگاها بيکبر بئىگا داتگ، تئىي ذوا گوش دارگ بوتگ و من تئىي هبرانی سئوبا اتکگان. (۱۳) بله پارسئې بادشاهيئې شهزادگا تان بيست و يک روچا منی ديم داشت. بله رندا، ميکاييل که چه مسترين پريشتگان يگے، منی کماک اتک چيا که من اودا پارسئې بادشاهانی کرا گتتگ اتان. (۱۴) نون من تئىي سرید کنگا اتکگان که گوڼ تئىي کئوما ديمترا چه بيت، چيا که شين آيوکين

وهډئې بارئوا انت.

١٥ وهډئې آ گون من اے هبران کنگا ات، من وتی سر جهل کرت و هچ
گوشته نکرت. ١٦ پوره انسانئې ڈولینیا منی لنت دست پر کرتنت. گرا من وتی
دپ پچ کرت و گون هماییا که منی دیم اوشاتگات، هبر کنگا لگتان. گوشتن:
”او منی واجه! اے شینا منا سک پدرد کرتگ و هچ زور و واکن نیست. ١٧ من،
تئی هزمتکار، چون گون تنو هبر کرت کنان، منی واجه؟ منی واک و توان شتگ
و په زور دَم کسگا آن.“

١٨ هما که انسانئې ڈولا ات، منا پدا دستی جت و زورمندی کرت. ١٩
گوشته: ”مئرس، شریمندین مرد! ایمن باتئې. دد بئې. مهکم بئې.“ انچو که آ گون
من هبر کنگا ات، من ددتر بوتان و گوشته: ”منی واجه! گون من هبر کن، چیا که
تنو منا زور بکشاتگ.“ ٢٠ گرا گوشته: ”تنو زانئې من چیا تئی کرا آتکگان؟ من
زوت پر تران که گون پارسئې شهزادگا جنگ بکنان و وهډئې من رنوان، یونانئې
شهزادگ کئیت. ٢١ بله اولا ترا گوشان که راستیئې کتابا چے نبشته انت. شمئې
شهزادگ میکاییلا ابید، دگه کس نیست که إسانی دیم منا زورمند بکنت.

١ مادین داریوشئې دئورئې اولی سالا من په میکاییلئې زورمند کنگ و
نگهپانیا آیئې کرا اوشاتان.

جنوبی و شمالی بادشاهانی جنگ

٢ نون من ترا راستین هبرا گوشان. بچار، پارسا دگه سئې بادشاه پاد کئیت،
پدا چارمی بادشاهئې کئیت که چه اے دگه سجھینان گیشتر مالدار و هستومند
بیت. انچو که آ وتی مال و هستیئې سئوبا زورمند بیت، آ، سجھین مردمان په
یونانئې بادشاهيئې دژمنیا پاد کنت.

٣ رندا زورمندین بادشاهئې چست بیت. آ، گون مزین زور و واکه هکمرانی
کنت و هرچه که دلی لوئیت، کنت. ٤ بله پاد ایگا رندا، آیئې بادشاهی پرورشگ
و دیم په آسمانئې چارین گواتان بهر کنگ بیت، بله نه آیئې نسل و پدریچا
رسیت و نه آپسری زوری مان بیت که آیئې وتی جندا بوتگ. آیئې بادشاهی

چه بُنا ګوَجگ و دگران دئِیگ بیت.

۵) پدا جنوبئ بادشاه زورمند بیت، بله آییئ یگ سالارے چه آییئ جندا هم زورمند تر بیت و ګون مزین واکیا شمالا ملکه اڈ کنت و وتی ملکا هکمرانی کنت.

۶) لهتین سالا پد اهد و ګرارے بندنت. جنوبئ بادشاهئ جنک شمالئ بادشاهئ ګرّا په اهد و ګرار بندګا رثوت. بله جنکئ زور و کدرت پشت نکیت و شمالئ بادشاهئ زور هم نمایت. آروچان، بادشاهئ جنک ګون وتی همراهان، وتی پتا و کمک کارا هئوار دروهګ و دژمنانی دستا دئِیگ بیت.

۷) چه جنکئ هاندانا کسے پاد کئیت و جنوبئ بادشاهئ جاګها گیت. آ، شمالئ بادشاهئ پئوجئ سرا اُرش کنت و آییئ کلاتا پُتریت. آیانی هلاپا جنگ کنت و سوبین بیت. ۸) آ، إسانی بُتین هدا، چه آسا در اورتګین بُت و تلاه و نگرهئ ګرانبهاین دریان آوار جنت و ګون وت مسرا بارت. دیمترا په لهتین سالا آ، شمالئ بادشاهئ کارا کار نداریت. ۹) نون شمالئ بادشاه جنوبئ بادشاهئ ملکئ سرا اُرش کنت بله پدا وتی ملکا واتر بیت. ۱۰) آییئ بچکین چک جنگئ چن و لانچا کنت و بلاهین پئوجے یکجاء کنت، اے پئوج دیمّا کنزان کنت که چو توپانین هاریا سر رچیت و جنگا تان دژمنئ کلاتا دیمّا بارت.

۱۱) جنوبئ بادشاه هژم گیت، شمالئ بادشاهئ دیمّا در کئیت و ګون آیا جنگ کنت. نون شمالئ بادشاه بلاهین پئوجے یکجاء کنت، بله اے پئوج، جنوبئ بادشاهئ دستا پرؤش وارت. ۱۲) چه اے پئوجئ پرؤش دئِیگا رند، جنوبئ بادشاه ګروناک بیت و هزاران مردم کُشیت بله انگت بالادست نبیت، ۱۳) چیا که شمالئ بادشاه نون چه پیسرا مسترین پئوجے یکجاء کنت و لهتین سالا پد، ګون وتی مسترین پئوج و بازیڼ جنگی سامانان واتر کنت.

۱۴) آ زمانګا بازیڼے جنوبئ بادشاهئ دژمنیا پاد کئیت. تئیی جندئے کئومئے شدتیین مردم اے شبینئ پوره و سرجم کنگا پاد کاینت بله پرؤش ورنه. ۱۵) پدا شمالئ بادشاه کئیت، ګلات بندین شهرئے چپ و چاګردا سنگر بندیت و شهره گیت. جنوبی پئوج بیوس بیت. تننتا آیانی شترترین پئوج هم إسانی دیمّا اوشتات نکنت. ۱۶) شمالئ بادشاه اُرش کنت و هما پیما کنت که وتی دلی

لوټيت. کس آيئې دېما اوشتات نکنت. آ زيباين مُلکا اوشتيت و چه آيئې دستا تباھي بيت. (۱۷) نون آ اراده کنت که گون وتي سجهين بادشاهيئې زورا بيئيت و گون جنوبئې بادشاهي اهد و گرار ببنديت. وتي جنکې هم گون آيا آروس دنت که جنوبئې بادشاهيا پروشيت بله آيئې اے هيال سوئين نييت و اے کار دېما نرئوت. (۱۸) نون شمالي بادشاه وتي دلگوشا گون تئياب دپان کنت و بازين زمينه گيپت. بله سالارے آيئې گروناکي و بے پرواهيا هلاس کنت و آيئې گروناکيا، په آيئې جندا پر ترينيت. (۱۹) گرا آ، دېما گون وتي جندئې ملکئې کلاتان کنت بله لکشيت و کپيت و پدا هچ جاگه گندگ نييت. (۲۰) پدا آيئې جاگه دگه يگې کئيت و سَنگ و مالياتگيرے رئوان دنت تانکه وتي ملکئې شان و شوکتا برجم بداريت، بله لهتين روچا رند اے بادشاه، بے جنگ و شدتيا، وت برباد بيت.

بَرناکين بادشاه

(۲۱) اشيئې جاگه انچين بَرناکين مردمے کئيت که آيا هچ پئيمين بادشاهي شرب دئگ نبوتگات. اے په آرامي کئيت و په رپک و پندلے بادشاهيا گيپت. (۲۲) اشيئې دېما بلاهين پئوجے روپگ و پروش دئگ بيت و گون اے پئوجا يکجاھ اهد و گرارے شهزادگے هم تباھ بيت. (۲۳) چه هما وهدا که گون اشييا اهد و گرارے بندگ بيت، اے چيرکايي وتي پئما کار کنت. مردمی باز نبت، بله بالادست بيت. (۲۴) په آرامي ملکئې سيرترين بهران پتريت و انچين کار کنت که اشيئې هپت پُشتا نکرتگ. اے وتي همراھاني نياما پلنگين مال و آوار و دئولت بهر کنت. تان گسائين وهديا په کلاتاني گرگا پندل سازيت. (۲۵) مزين و سگين پُرزورين پئوجے زوريت و په جنوبئې بادشاهي پروش دئگا وتي زور و تئوکلا شورينيت. جنوبئې بادشاه هم بلاهين و پُرزورين پئوجے زوريت و جنگ کنت بله اوشتات نکنت که آيئې هلاپا پندل سازگ بنت. (۲۶) هما که چه بادشاهي لاپ گرن و ورن، هما آيئې برباد کنگئې جُهدا کنت. آيئې پئوج پروش وارت و جنگا بازينے کُشگ بيت. (۲۷) دوين بادشاه، په بدنيتي يگين پُرزونگا نندنت و گون يکدوميا دروگ بندنت بله کامياب نبت چيا که هلاسي، گيشتگين وهدا کئيت. (۲۸) شمالي بادشاه گون مزين مال و دئولتيا وتي ملکا پر تریت بله دلي پاکين اهد و گرارے هلاپا بيت. اے وتي کارا کنت و ملکا واتر بيت.

(۲۹) گيشتگين وهدا، پدا ديم په جنوبا در کپيت، بله اے گډی رندا پيشيگين وړا نبيت، (۳۰) چيا که کيتمی لانچ آيی دژمنيا کاپنت. پمیشکا آ دلپروش بیت و واتر کنت و پاکين اهد و کرارے دژمنيا هژم گيپت. پر تريت و په همایان مهربان بیت که پاکين اهد و کرارا نمئت. (۳۱) آيی پئوج جاه جنت، مزین پرستشگاه، هما مهربان کلانا پليت کنت، هر روچيگين گربانيگان بند کنت و 'پليت و بيران کنوکين بزناکا' همودا اير کنت. (۳۲) په چاپلوسی هما مردمان سل و پليت کنت که اهد و کرارے هلاپا کارش کرتگ، بله هما مردم که وتی هدايا شریا پجاه کارنت، آيی دیم مهر اوشتنت. (۳۳) هما که دانا انت، بازییا سر و سوچ دینت، بل ترے په کسانين مدتی اے مردم گون زهما کشگ بنت، په آس سوچگ بنت، بنديگ و لٹ و پل کنگ بنت. (۳۴) وهدے کپنت، کمين گمکش رسيت و بازیی په بدني تي آيانی همراه بیت. (۳۵) چه دانایان هم لهتین لکشيت تانکه اے دئولا اے مردم تان هلاسيی وهدا پاک و پلگار و بے ائيب کنگ بنت چيا که اے وهد، وتی گيشتگين زمانگا کئيت.

گروناکين بادشاه

(۳۶) پدا بادشاه وتی دلے تبا کار کنت و وتا چه سجھين هدايان برزتر و پرمزاهتر گنديت و هدايانی هدايے هلاپا انچين هبر کنت که مردم هيران بنت. تان هما وهدا کامياب مانيت که گزبے وهد سرجم نبوتگ. هما چيز که بئيگی انت، آلم بنت. (۳۷) آ، په وتی پتانی هدايان هچ پرواه نداريت و جينانی واهگے پرواها هم نکنت. په اے دگه هدايان هم پرواه نداريت، چيا که آ، وتا چه اے سجھينان برزتر کنت. (۳۸) إسانی بدلا کلاناتی هدايا ازت دنت، انچين هدايے که آيی پت و پيرکان هچبر نزاننگ. آ، إشيا گون تلاه، نگره و گرانهاين سنگ و کيمتيين چيزان شرپ دنت. (۳۹) درامدين هدايی گمکا مهر و مھکمين کلاناتی سرا اوش کنت. هما که آييا مئت، آيان مزین شرپ دنت و بازیی مردمی سرا هکمرانش جوړ کنت و زمينا آيانی نياما په ئيکی بهر کنت.

(۴۰) پدا هلاسيی وهدا، جنوبی بادشاه آيی سرا اوش کنت و شمالی بادشاه جنوبی بادشاه سرا توپانيی دئولا گون آرابه، اسپتاچ و بازیی لانچیا مان

رچیت. بازيں مُلکيے سرا اُرش کنت و چه اوډا چو توپانیا گوزیت. (۴۱) آ، زیباين مُلکيے سرا هم اُرش کنت و بازيں مُلکيے پرؤش وارت بله اِدوم، بواب و اَمونے مستريں مردم چه آيیے دستا رگنت. (۴۲) پدا آ وتی دستا په اے دگه مُلکانی گرگا دُراج کنت و مسر هم نرگیت. (۴۳) مسرے سهر و نگرهے هزانگ و سجّهين گرانبهايں چيزان وتی دستے چيرا کاریت. لیبيايی و کوشی آيیے پادانی چيرا بنت. (۴۴) بله چه روډراتک و شمالا آیوکين هال، آيا ترسيڼنت، سک هژم گيپت و په بازيڼيے برباد و گار کنگا در کئیت. (۴۵) آ وتی بادشاهی تمبوان دريايانی درنياما، زیباين پاکين کوّهے لمبا جنت و اے پئما وتی گډی آسرا سر بيت و کس په آيیے کما نئيیت.

هلاسيئے وهډ

(۱) آ وهډا ميکاييل، هما مزنيں شهزادگ که تئیی مردمانی نگهپانیا کنت، جاه جنت. انچين پريشانيئے وهډے بيت که کئومانی بُنگيجا بگر تان آ زمانگا هچبر نبوتگ. بله آ وهډا تئیی هما سجّهين مردم که آيانی نام کتابا نبشته انت، رگينگ بنت و (۲) بازيڼے که زمينے هاکانی تھا و اب انت، جاه جنت، لهتين په ابدمانين زندا و لهتين په پشلی و ابدمانين گمشريپا. (۳) هما که دانا انت، چو آسمانے گههے رُزناييا درپشت و هما که بازيڼيا پهريزکاريئے نيما کارنت، ابد تان ابد چو استاران رُزنا بنت.

(۴) بله تئو، او دانيال، اے هبران رازے بدار و کتابا تان هلاسيئے وهډے آيگا مهر بجن. بازيڼے ادا و اوډا رثوت و زانگ چه گيشا گيشتر بيت. (۵) پدا من دانيالا چارت و ديست که دگه دو کس انت، يگے کئورے اے دَستا اوشتاتگ و دومی کئورے آ دَستا. (۶) يگيا گون همے ليلم پوښين مردا که کئورے آيے سربرا ات، گوشت: ”اے اجبتين کار چينچک وهډا سرجم بنت؟“ (۷) گرا من هما ليلم پوښين مردے تئوار اشکت که کئورے آيے سربرا ات. آيا وتی راستين و چپين دست آسمانے نيما چست کرتنت و همايیے سوگندی وارت که تان ابد زندگ انت. گوشتی: ”وهډيا، وهډان و نيما وهډا و رند سرجم بيت، هما وهډا که هډايے پاکين مردمانی زور و واک پرشيت. نون اے سجّهين چير پوره و سرجم بنت.“

۸ من اِشکت بله سرپد نبوتان، گُڙا گوشتن: ”او منی واجه! اے سجھین
 چیزانی آسر چے بیت؟“ ۹ آییا پسئو دات: ”وتی راها برئو، دانیال! چیا که اے
 هبر تان هلاسیئو وهدا راز انت و مهر جنگ بوتگ انت. ۱۰ بازیئو وتا ساپ و
 بیپولنگ کنت و پلگارگ بیت، بله آ که بدکار انت وتی بدکاریا دیما برنت. هچ
 بدکار سرپد نبیت بله دانا سرپد بنت. ۱۱ چه هما وهدا که هر روچیگین گربانیگ
 بند کنگ و ’پلیت و بیران کنوکین بژناک‘ مک کنگ بیت، یک هزار و دو سد و نئود
 روچ بیت. ۱۲ بهتاور هما انت که ودار کنت و تان یک هزار و سئو سد و سی و
 پنچ روچا رسیت. ۱۳ بله تئو وتی راها برئو تان هلاسیئو وهد بیئیت. تئو آرام
 کنئو و پدا، هلاسیئو وهدا په وتی آسر و اکبتا جاه جنئو.“